

ת"פ (כפר סבא) 45084-12-21 - מדינת ישראל - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' סו עיצובים לילדים בע"מ - נדונה

ת"פ (כפר-סבא) 45084-12-21 - מדינת ישראל - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' סו עיצובים לילדים בע"מ -
נדונה שלום כפר-סבא
ת"פ (כפר-סבא) 45084-12-21
מדינת ישראל - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין
נגד

סו עיצובים לילדים בע"מ - נדונה

ששון אהרון - נדון

רון שרם

ע"י ב"כ עו"ד עופר רחמי

בית משפט השלום בכפר-סבא

[20.06.2024]

כבוד השופט אביב שרון

גזר דין (נאשם 3)

כתב האיטום; הודאת הנאשם

1. הנאשמים - חברה שעסקה בענף הביגוד ומנהלה הפעיל (יחד עם נאשם 2) - הורשעו על פי הודאתם ב-3 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 216(4) בקשר עם סעיפים 222 ו-224א' לפקודת מס הכנסה. על פי העובדות, לא הגישו הנאשמים לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של הנאשמת לשנות המס 2017-2019. מחזור העסקאות בשנת 2017 היה לכל הפחות ₪ 2,601,024 וארכה להגשתו הסתיימה ביום 31.3.19; מחזור העסקאות בשנת 2018 היה לכל הפחות ₪ 2,311,371 וארכה להגשתו הסתיימה ביום 30.9.19; מחזור העסקאות בשנת 2019 היה לכל הפחות ₪ 800,704 וארכה להגשתו הסתיימה ביום 31.1.21.
2. בטרם שמיעת הטיעונים לעונש, ובהסכמת הצדדים, נשלח הנאשם לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.
תסקיר שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 13.11.23 עולה שהנאשם כבן 61, נשוי ואב לארבעה, מהם שני תאומים המשרתים בצבא, כשאחד מהם מתמודד עם מצב מורכב כמתואר בפסקה 2 לעמוד הראשון בתסקיר. בעקבות הקריסה הכלכלית מצבה הכלכלי של המשפחה סבוך, היא נאלצה למכור את דירת המגורים והנאשם נושא בתשלומים לבעלי חוב ולבנקים. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, שירת שרות צבאי חלקי. בעבר היה בעל עסקים עצמאיים עד להסתבכות הכלכלית עם הנאשמת. כיום עוסק בשיווק סחורות לחנויות בגדי ילדים שמעצבת אשתו. העבירות בוצעו כשהיה מנהל פעיל של הנאשמת, כשדבריו היתה חלוקת עבודה ברורה בינו לבין נאשם 2, אשר היה אמון על כל הנושא של תשלומים והגשת דו"חות, בעוד הוא עסק בשיווק. הנאשם חווה משבר אמון כבד עם שותפו בעקבות סגירת החברה בשנת 2019 כשנדרשו לתשלומים כבדים והוא נשא ונושא בהם מאז. לדבריו, בעוד נאשם 2 משלם סכום חודשי קבוע של 1,000 ₪ בחודש במסגרת פשיטת רגל, את המחיר הכבד הוא משלם, כשנאלץ למכור את ביתו, שילם עד כה כ-800,000 ₪ לבנקים ולמע"מ, סכום שלדבריו שניהם צריכים לשאת בו. תיאר שבכוונתו לתבוע את נאשם 2. שרות המבחן התרשם שהנאשם מכיר באחריותו לעבירות. עוד סבר שרות המבחן שעונש בדמות צו של"צ בהיקף נרחב עשוי להוות עבורו חלופת ענישה חינוכית ושיקומית, ויאפשר לו להמשיך להתפרנס ולשאת בתשלומי החוב שעודנו נדרש לשלם. על כן, המליץ שרות המבחן לגזור עליו צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

4. לשלמות התמונה יצוין שביום 3.7.23 נגזר דינם של נאשמת 1 ונאשם 2. על נאשמת 1, חברה שאינה פעילה, נגזר קנס סמלי בסך 500 ₪; ועל נאשם 2 נגזרו, בין היתר 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות (במתחם שבין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר) וקנס בסך 12,000 ₪. על גזר הדין לא הוגש ערעור. טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם. הוא טען שהגשת דו"ח לפקיד השומה אינה ענין טכני, כי אם ענין מהותי. נוכח סכום המחזורים העסקיים בדו"חות, העומדים על סך כולל של כ-5.8 מיליון ₪, במשך 3 שנות מס רצופות, נטען שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן גבוהה. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר, לצד קנס כספי שתחתיתו שיעור הקנס המנהלי (רע"פ 7286/22 בונפד נ' מדינת ישראל (23.2.23)), דהיינו קנס כספי במתחם של 25,000 ₪ עד 75,300 ₪. לענין מיקום העונש בתוך המתחם, טען ב"כ המאשימה שהמחדלים לא הוסרו, הנזק מביצוע העבירות לא תוקן ולא צומצם. עוד טען שאין במצב כלכלי קשה כדי להצדיק הקלה בעונשם של עברייני מס. עוד טען שהנאשם אינו נוטל אחריות מלאה ומטיל את האשמה על נאשם 2. על כן, עתר לגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס בשליש העליון של המתחם והתחייבות להימנע מעבירה. התובע הפנה לפסיקה.

6. ב"כ הנאשם הגיש טיעון לעונש כתוב והשלים טיעון בעל פה. בטיעונו הכתובים עתר הסניגור לקבוע שעונשו של נאשם 2 אשר נידון ל-2 חודשי מאסר בעבודות שרות הוא הרף העליון של מתחם העונש ההולם, בשל חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות. ב"כ הנאשם בחר להפנות לחומרי החקירה מהם למד שחלקו של הנאשם מינורי, כשמי שהיה אמון על החלק הפיסקאלי בנאשמת, ומי שהיה אחראי על התשלומים והגשת הדו"חות לרשויות היה נאשם 2 והנאשם, אשר היה אחראי לפן השיווקי, למעשה, נתן בו אמון שהופר. בנסיבות אלה, טען ב"כ הנאשם שלהודאתו יש להעניק משקל מוגבר. עוד הפנה ב"כ הנאשם להחלטתי מיום 20.1.23 אשר דחתה בקשתו לביטול כתב האישום בשל הגנה מן הצדק, שם נאמר שעל מנת שתוכחנה טענותיו של הנאשם שלא ידע על ביצוע העבירות או שנקט בכל האמצעים למנוע ביצוען, יש לשמוע את הראיות בתיק. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, והרחיב אודות הקשיים עמם מתמודד בנו החייל (פיסקאות 68-70), הפנה לחובות העצומים עמם הוא מתמודד ולמכירת דירת המגורים.

לבסוף, נוכח העובדה שהנתונים עליהם נסמך תסקיר שרות המבחן נאספו בטרם אותה "שבת שחורה" של ה-7.10.23 ופרוץ מלחמת "חרבות ברזל", עדכן ב"כ הנאשם שמשפחתו של הנאשם חוותה טרגדיה עצומה נוכח העובדה שאחייו של הנאשם, כבן 26, נרצח במסיבת הטבע "נובה" ברעים, כשמאז האובדן המשפחה מצויה בקושי נפשי עצום. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לגזור עליו צו של"צ בהיקף עליו המליץ שרות המבחן.

דיון והכרעה

7. למעשה, אין חולק בין הצדדים אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם שעניינם שמירה על ערך השוויון בנשיאה בנטל המיסים; שמירה על תקינות מערכת גביית המיסים בכדי שתתאפשר גביית מס אמת בזמן אמת; ומניעת פגיעה בקופה הציבורית (רע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נגד מדינת ישראל (28.10.14); רע"פ 1688/14 דוד כץ נ' מדינת ישראל (9.3.14)).

אין גם חולק שמדובר בעבירות שמבוצעות, בדרך כלל, על ידי אנשים נורמטיביים, וכי אין המדובר בעבירות הדורשות כוונה מיוחדת להתחמק או להשתמט מתשלום מס, אלא בעבירות שלא נלווית אליהן כוונת מרמה, אם כי לא מדובר בעבירות "טכניות או פעוטות ערך", אלא בעבירות הפוגעות בחובתן של רשויות המס לבצע הליך גביית מיסים סדור והגון (רע"פ 9/09 מזרחי נ' מדינת ישראל (6.1.09)). על כן, נקבע בפסיקה שחרף עובדה זו, יש לגזור על מבצעי העבירות עונשים מרתיעים, כדי מאסרים לריצוי בעבודות שרות, כאשר ההתחשבות בנסיבות אישיות תהא מועטה, וזאת על מנת להרתיע אחרים (רע"פ 977/13 משה אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.13); רע"פ 4323/14 רוני מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.14)).

הצדדים אף אינם חלוקים לגבי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן, כאשר מדובר על אי הגשה של 3 דו"חות שנתיים עוקבים, לשנות המס 2017-2019, וכאשר המחזורים העסקיים באותן שנים עמדו על סכומים של 2,601,024 ₪; 2,311,371 ₪ ו-800,704 ₪. אני קובע, איפוא, שמתחם העונש ההולם בנסיבות אלה נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

8. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלת מיקומו של העונש בתוך מתחם העונש ההולם, וזאת נוכח אי הסרת המחדלים על ידי הנאשם.

9. יצוין, שכעולה מהפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, כמו גם מגזרי דין שניתנים תדיר על ידי בית משפט זה, על פי רוב מוטלים על נאשמים שלא הסירו את המחדלים מאסרים קצרים לריצוי בעבודות שרות (עפ"ג (מחוזי מרכז) 7067-12-20 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' יורם מויסה (14.2.21); עפ"ג (מחוזי מרכז) 12018-10-14 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' זאב עמוס איזנברג (17.11.15); רע"פ 4275/21 ישראל שמעון כהן נ' מדינת ישראל (5.7.21); רע"פ 1066/21 עלי יגמור נ' מדינת ישראל - רשות המיסים (10.3.21); ת"פ (כ"ס) 45284-08-18 מדינת ישראל - נציבות מס הכנסה נ' ליונג ארט מדרה בע"מ (25.1.22)).

מנגד קיימת פסיקה המטילה על נאשמים מאסרים על תנאי לצד צו של"צ בהיקף נרחב (ת"פ (כ"ס) 27497-05-20 מדינת ישראל - מע"מ פתח-תקוה נ' ס.ק. יזמות ושיווק [2009] בע"מ ואח' (25.1.22); ת"פ (כ"ס) 51660-09-17 מדינת ישראל - מע"מ פ"ת ואח' נ' א.ר. ארקום סחר בע"מ ואח' (22.2.22)).

10. הפסיקה רואה חשיבות רבה בהסרת המחדל הפלילי ומכירה בהסרת המחדל ובתיקון העבירה ככאלה המזכים בהקלה בעונש. בהקשר זה נאמרו בעפ"ג (מחוזי מרכז) 16811-10-16 מדינת ישראל נ' יצחק מצלאוי (19.3.17) הדברים הבאים:

"כבר הבענו לא אחת את דעתנו כי אכן ראוי בעבירות מס לייחס משקל משמעותי להסרת המחדל, המלמדת על נטילת אחריות והבעת חרטה, וכי אין דינו של מי שלא הסיר את מחדליו כדין מי שהסירם, אשר זכאי להקלה בעונשו, כפי שנקבע לא אחת בפסקי דין שונים. בעפ"ג 26177-05-14 בהרב נ' מדינת ישראל (22.2.2015) נאמרו על ידינו בהקשר זה הדברים הבאים: 'הסרת המחדל, בדומה לכל מעשה של תיקון תוצאות העבירה ופיצוי הנזק, לא רק שעולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי, הן הערכי והן הכלכלי, אלא אף מלמדת באופן מובהק על נטילת אחריות והבעת חרטה...'. כיוצא בכך נאמר בעפ"ג 20791-12-13 אלון ואח' נ' פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי וכלכלה (3.7.2014): 'גם אם לא בהכרח ולא בכל מקרה ומקרה יש לראות בהסרת המחדל משום נטילת אחריות מלאה ושלמה והבעת חרטה כנה ואמיתית... הרי שעדיין ראוי לעודד עברייני מס הנתפסים בכף לעשות כל שבידם, לרבות באמצעות נטילת הלוואות ושיעבוד כל רכושם, על מנת להסיר את המחדל ולשלם את מלוא המס, ולפיכך גם ראוי שהדבר יבוא לידי ביטוי בגזירת העונש".

11. בענייננו, אין חולק שהנאשם לא הסיר את המחדלים, ועל כן, ברגיל, לא היה זכאי להקלה בעונש ולמיקומו של העונש בתחתית מתחם העונש ההולם.

זאת ועוד, נוכח כלל אחידות הענישה, לפיו יש להטיל עונשים דומים על נאשמים בעלי נסיבות אישיות דומות אשר ביצעו עבירות זהות, הרי שנקודת המוצא לגזירת עונשו של הנאשם הוא העונש שנגזר על נאשם 2, שותפו לביצוע העבירות, דהיינו 2 חודשי מאסר בעבודות שרות.

יצוין, שלא היה מקום לכלול בטיעוני ההגנה לעונש הפניה לחומרי חקירה מקום בו לא נשמעו ראיות בתיק, כשלעיתים, נדמה היה שההגנה כופרת כליל בעובדות כתב האישום בו הודה הנאשם. ראה, למשל, הפניה לחלקו, לכאורה, של נאשם 2 במעשים (פיסקאות 5-34), ולטענה בדבר היעדר אחריות מצד הנאשם (פיסקאות 42 ו-51). כפי שציינתי בהחלטה שדחתה בקשת ההגנה לביטול כתב אישום מכוח הגנה מן הצדק, "הנטל להוכיח אם נאשם 3, כמנהל פעיל, נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת העבירות; או שהעבירות בוצעו שלא בידיעתו, מוטל עליו, ועליו לעמוד בנטלי ההוכחה הנוהגים לענין טענות הגנה מסוג זה, דהיינו לשכנע ב"מאזן ההסתברויות". כאמור, הכרעה בעניינים אלה טעונה שמיעת ראיות" - והראיות בתיק לא נשמעו נוכח הודאת הנאשם.

12. עדיין נשאלת השאלה היכן יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - האם יש לגזור עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, כעתירת המאשימה, כפי שנגזר על נאשם 2, או להסתפק בצו של"צ כהמלצת שרות המבחן וכעתירת ההגנה.

כאמור, נסיבות "רגילות", כאלה הדומות לנסיבותיו האישיות של נאשם 2, דוגמת גיל מבוגר, השכלה, שרות צבאי, מצב משפחתי ומצב כלכלי קשה, היעדר עבר פלילי והודאה בהזדמנות הראשונה ונטילת אחריות, לא היו אמורות להביא למיקומו של העונש קרוב לתחתית המתחם, וזאת נוכח אי הסרת המחדלים, כשלהסרת המחדלים נודעת בפסיקה משמעות רבה ומיוחדת, כמפורט לעיל.

13. עם זאת, בנתון אחד משמעותי מאוד, ראיתי להתחשב ולראות בו כנתון שיש בו כדי להצדיק מיקום עונשו של הנאשם קרוב לתחתית מתחם העונש ההולם, והוא - מאורעות טבח ה-7.10.23 והשפעתם על משפחתו של הנאשם. מתברר שאחינו בן ה-26 של הנאשם נכח במסיבת הטבע "נובה" ברעים ונרצח על ידי מחבלים מארגוני הטרור שברצועת עזה. אין צורך להכביר מילים אודות אירוע מטלטל זה ונקל לשער מה עובר על משפחתו המורחבת והמצומצמת של הנאשם, אף אם מדובר בקרוב משפחה שלא מדרגה ראשונה.

14. בנסיבות חריגות אלה, ונוכח העובדה שממילא על נאשם 2 נגזרה תקופת מאסר בעבודות שרות שלא ברף הגבוה (2 חודשי מאסר בעבודות שרות), נראה שהטלת צו של"צ ברף גבוה מזה המוצע על ידי שרות המבחן, לצד מאסר על תנאי לתקופה מחמירה יותר וקנס כספי גובה יותר, יאזנו אל נכונה שכלול הנסיבה המיוחדת והמקלה הנזכרת לעיל. כמובן שבקביעת הקנס ההולם, התחשבתי במצבו הכלכלי של הנאשם, כמפורט לעיל.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי שלא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה.

ג. קנס כספי בסך 20,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ביום 15.8.24. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירה אותה ביצע בתיק זה למשך שנתיים מהיום כאשר ההתחייבות על סך 20,000 ₪. הנאשם התחייב לפניי.

ה. הנאשם יבצע 400 שעות של"צ וזאת על פי תכנית השל"צ שהכין שרות המבחן בתסקירו. מובהר לנאשם שבמידה ולא יבצע את צו השל"צ או שלא יישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו, יהיה מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.

שרות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום צו השל"צ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד סיוון תשפ"ד, 20 יוני 2024, במעמד ב"כ המאשימה, גב' הילית רופא, מתמחה, הנאשם ובא-כוחו.